

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, zast. Mgr. Jozefem Barátem, advokátem se sídlem Matoušova 12, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, o návrhu na vyloučení soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem z rozhodování v řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 181/2013,

t a k t o :

- I. Soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem **j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 181/2013.
- II. Věc vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 181/2013 **s e p ř i k á z u j e** k rozhodování Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 14. 11. 2013 žalobu proti rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 9. 2013, č. j. Si 255/2013, a č. j. Si 225-2/2013, kterými předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem rozhodl o odvoláních proti rozhodnutím Okresního soudu v Litoměřicích ve věci žádosti o informace.

Dne 3. 12. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání Krajského soudu v Ústí nad Labem, v němž se uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že předmětná žaloba směřuje proti Krajskému soudu v Ústí nad Labem, považují se všichni soudci senátu 15 A, Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., za podjaté a tedy za vyloučené z projednávání věci. Krajský soud ve svém podání rovněž odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu v obdobných věcech, jakož i na korespondující judikaturu Ústavního soudu.

Současně krajský soud s ohledem na procesní ekonomii oslovil účastníky v souladu s § 9 odst. 3 s. ř. s. s tím, aby se vyjádřili, ke kterému soudu by považovali za vhodné přikázat věc k vyřízení. Předseda krajského soudu JUDr. Kohoutek navrhl přikázání věci Krajskému soudu v Praze, shodně se vyjádřil i žalobce.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V dané věci bylo třeba v první řadě posoudit, zda jsou dány objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o podání, kterým je zpochybňován postup soudu, u něhož sami působí. Touto otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70, www.nssoud.cz, v němž zaujal názor, že u soudců, kteří posuzovali rozhodnutí místopředsedy soudu, u něhož sami působí, lze mít pochybnosti o jejich nepodjatosti. Tento závěr lze přitom aplikovat i v dané věci.

Nejvyšší správní soud dále poukazuje na usnesení ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 2, v němž vyslovil, že „je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „*nemo iudex in causa sua*“, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. (...)

Nejvyšší správní soud se také plně ztotožňuje s právními názory, které ve svých rozhodnutích vyjádřil Ústavní soud [např. náleží ze dne 4. 12. 1997, sp. zn. II ÚS 218/97, (www.judikatura.cz) nebo ze dne 11. 3. 1998, sp. zn. IV ÚS 466/97, Sb. n. u. US Svazek č. 10 Nález č. 38 str. 251] o rozdělení a přísném oddělení soudní moci na složku jurisdikční a správní, ale současně poukazuje na to, že tyto závěry je nutno při jejich aplikaci posuzovat v kontextu, který vyjádřil Ústavní soud v nálezu pléna ze dne 11. 7. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 18/06 [č. 397/2006 Sb.]. V něm Ústavní soud vyslovil, že „výkon státní správy soudů neodpovídá svojí povahou obecnému vymezení výkonu státní správy. Jedná se v tomto případě o specifickou činnost vykonávanou pouze uvnitř soudní soustavy a podmiňující více či méně vlastní rozhodovací činnost soudů“.

Předmětem přezkumu na základě podané žaloby jsou rozhodnutí (předsedy) Krajského soudu v Ústí nad Labem. Za dané situace je tak třeba akcentovat objektivní pohled vyslovený v citovaných rozhodnutích, totiž že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci nemusí být založeno na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že všichni soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 A 181/2013. Není tedy možné sestavit specializovaný senát, který by ve věci rozhodl.

Nejvyšší správní soud proto dále postupoval podle § 9 odst. 1 s. ř. s., ve kterém je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout. Citované ustanovení upravuje pravomoc Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

Vzhledem k tomu, že pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem nelze sestavit senát, který by o věci rozhodl, jsou z tohoto důvodu splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, v souladu s vyjádřeními účastníků řízení, o přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze. Pro úplnost Nejvyšší správní soud

pokračování

dodává, že obdobně jako nyní rozhodl v podobných věcech usneseními ze dne 19. 5. 2010, č. j. Nao 33/2010 – 11, či ze dne 24. 6. 2011, č. j. Nao 51/2011 – 27.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu